

Qua verum docuere Deum. Præsepia, pannus, Matris adoratum gremium, fax sideris ardens, Ipsa Deum virtus factorum, & mira loquuntur.

11 Admoniti in somnijs statim recesserunt ab urbe, & ut consilium potiùs fugæ, quàm reditus in patriam caperent (utirefert Quaresm. Terr. Sanct. Elucid. Tom. 2. pag. 708.) recesserunt in specum, quæ post dicta Specus terra Virginis, de qua 3. Febr. n. 6. & inde quasi latenter per devia pervenerunt in propria. Innuvit Baron. d. n. 37. Ut nec in his, quæ esse solent in via, publicis hospitarentur hospitij; sed in montibus & speluncis agerent. Astruit etiam Cyrill. Alexandr. agens de spelunca S. Theodosij in ejus vita, apud Metaphr. 11. Januarij. Quadam fama (ait) ab alto, a parentibus tradita ad nos usque, quæ dicit, fideles illos Magos, qui Bethlehem venerunt ab Oriente, deinde ab Angelo responsum accepisse; ne eandem viam rursus inirent, sed per aliam prorsus. Hos fama dicit Magos, in hac spelunca in reditu fuisse diversatos: cumque hic noctu dormissent, manè ingressos esse viam, quæ ducebat in patriam.

12 Diximus coadjutores fuisse Thomæ in propaganda fide. Mortui sunt: martyrio coronatos, affirmat Flavius Dexter, Ann. Christ. 70. n. 3. Negat Aquilinus, lib. 2. cap. 48. & Petrus de Palude, ut videbimus, num. seq. Constantinopolim translata illorum corpora, deinde Mediolanum, denique Coloniæ. Carolus à Basilica de Succesorib. Barnaba, num. 10. inquit: Ad Imperatorem cum Oratoribus Mediolanensibus missus est S. Eustorgius, & benignè exceptus & expeditus. In discessu Arcam, ubi corpora trium Regum Magorum, qui Christum Dominum in præsepia adoraverunt, à Persia Constantinopolim in Basilicam S. Sophiae allata, augustissimo apparatu asservabantur; eidem & Oratoribus donavit in monumentum & pignus amoris ipsius Imperatoris erga populum Mediolanensem: quam Arcam summa perfusi latitid, ingenti gaudio & exultatione Mediolanum derulerunt, & in Basilica, quæ postea S. Eustorgij appellata est, non sine prodigio divino reposuerunt. Vacca enim quæ Arcam deferebant, subsisterunt in loco illo palustri & silvestri, nec unquam inde amoveri ulla ope humana potuerunt: placuit enim Deo locum illum, in quo multa Sanctorum corpora ab initio Ecclesie Mediolanensis jacebant sine ullo honore, miraculo illustrare. Cum Arca illo loco constitisset sexcentis septuaginta annis, religione & devotione totius populi; demùm Federico Anobardo Imperatore, Coloniæ SS. corpora à Reinaldo asporta-

ta sunt. Aliter Aquilinus, lib. 4. cap. 45. illustrem translationem observat, astruens unam è vaccis à lupo in itinere occisam, illique præcepisse Eustorgium, in locum vaccæ suffici, quod fecit, trahens currum cum alia Mediolanum usque. Ampliora refert Ægydius à Valle-aurea, Histor. cap. 45. Cum translata fuissent SS. corpora trium Magorum, qui stella duce Christum natum adoraverunt; tanta fuit fragrantia, ut omnes, qui aderant ejus suavitate resicerentur. Singula corpora singulos dederunt odores, differebatque ab odore odor. Integra diù perdurarunt corpora, pellibus suis & nervis harentia, eisdemque vestibus involuta, in quibus cum myrrha & aromatibus fuerunt sepulta.

13 Altiora videntur apud Petram-Sanctam de Miracul. perpet. cap. 12. In Edis primariæ sacrario Colonia Agrippina, ubi videntur corpora trium SS. Regum Magorum; superesse conspiciuntur supra unius frontem modici capilli, & in nudo quidem capitis cranio herent, quoniam cutis omnino abest. Existimant verò ex pia persuasione, magis quàm revelatione, puerulum Jesum, manu blandiente, in ea parte Regem illum tetigisse; ac decessisse omnino, ut inaugurati divino illo contactu, capilli de capite illius non perirent. Jure dicere quibat: Posuisti super me manum tuam: mirabilis facta est scientia tua ex me. Psalm. 138. à 5. Vitam illorum & mortem strictim in Epiphaniæ serm. narrat Petrus de Palude. Melchior (inquit) Gasparem & Balthasarem, tres Magos, qui ab Oriente Christum Dominum in Bethlehem Judæ adoraverunt, post Christi ascensionem Thomas Apostolus, in Indiam veniens, sacro baptismatis fonte abluit, & quemlibet Archiepiscopum in suo regno ordinavit: demùm injunxit, ut quotannis ad fontem & sacellum in monte Faus (quo in loco, cum per aliam viam reversi sunt in patriam suam, arma sua depingere fecerunt, cum puero, matre & stella) unanimes convenirent. Cum ergo grandævæ essent ætatis, & circa natalem Domini de more convenissent; tunc Melchior senior in octava Nativitatis Christi ibidem obdormivit. Deinde sacræ die Epiphaniæ post Missarum solemniam, Balthasar obiit, & in eodem loco, quod prior, telluri mandatus est. Demùm in octava Epiphaniæ, Gaspar: & dum ad sepulchrum priorum duorum fuisset allatus (Mirabilis Deus in Sanctis suis!) ipsi tanquam vivi, secesserunt in partes, & eorum fratrem in medio locari, permiserunt. Videlicet Novatin. in Mirabil. Orb. Tom. 1. lib. 6. cap. 2. §. 4. n. 11. & Bo-

Herent adhuc capilli sine pelliculo.

Stemma-ta illorum quenam & quo loco picta?

Cadavera duorum Gasparis cadaver in medio receperunt.

Recesserunt in specum terre Virginis.

Translatio illorum reliquiarum.

Miracula insignia

nific. Bagatt. ibid. in cap. 3. append. 4. n. 154-5. n. 50. & lib. 7. cap. 1. n. 5. Hæc de Theophania Domini & Regibus Magis. Quod ab Hispania proficiscerentur, & fuissent Hispani (ut contendit Caramuel de insignijs Hispan. cap. 2. Medit. 4. quem sequitur ex abrupto Th. Tamayo Tom. 1. Martyrolog. Hispan. 6. Januar. litter. A.) delirium arbitror.

Baptismus Christi.

14 Eodem die completo ætatis anno trigésimo, transactisque simul tredecim diebus, Assertor N. Jesus-Christus, inter alios à Joanne, etsi aliquandiu reluctante, baptizatus est in Jordane: tuncque apertum est cœlum, & Spiritus Sanctus specie columbæ in vertice illius sedit, & Pater cœlestis voce de cœlo clarè testatus est, illum filium suum dilectum esse. Sic hunc filium signavit Deus. Articulum refert Chronic. Alexandrin. pag. 555. Accedente Christo in Jordane, dixit Dominus Joanni, dic Jordani: Siste, Dominus venit ad nos; & statim consistere aquæ. Tunc Joannes adoravit eum: Ego, inquit, à te debeo baptizari, & tu venis ad me? & Dominus: Mitte modo, hoc fieri necesse est. Tunc in aquam descendentibus, effervuit unda, perinde quasi cum temperantur & infunduntur aquæ. Cùm deinde ex Jordane ascenderet, illic patuit cœlum, & descendit Spiritus S. instar igne fulgentis columbæ, ingensque vox audita est, non secus ac si tonitru reboaret: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacuit. Addit etiam, tunc Joannem dixisse: Vox Domini super aquas. Ex Evangelistis ferè omnes Chronologi, præter Epiphanium, afferentem Hæres. 51. Christum baptizatum 8. Novembris, ut miraculum conversionis aquæ in vinum incidat in præsentem diem, sexagesimum à baptismate. Occurrit dubium, scilicet quomodo Joannes de illo testimonium perhibens dixit Pharisæis: Et ego nesciebam eum: Joann. 1. 31. cùm prius videns Jesum, venientem ad se, digito signavit, dicens: Ecce Agnus Dei? v. 29. Non enim reluctaret baptismi, ni cognovisset, quis venerat baptizari. Matth. 3. 14. Cognoverat sanè, verùm haud facie cognoverat, quousque venientem ad se divino afflatu cognovit; ideoque excusabat baptizare: tunc prius nescienti, revelatum est, ut testimonium possit veraciter perhibere de illo, de quo dixerat: Ille vos baptizabit in Spiritu-Sancto & igni: v. 11. Super quem videbis Spiritum descendentem & manentem super eum; hic est, qui baptizat in Spiritu-Sancto. Joann. 1. 33. Cognovit antequàm Salvatorem baptizaret: signumque ejus excellentiæ post baptismum etiam cognovit,

Effervuit aqua Jordanis.

Antilogia.

dum specie columbæ descendentem super eum, Spiritum-Sanctum vidit. Ingeniosè Augustinus hic Tract. 5. Cognoverat Joannes Dominum (ait) quando ad eum Dominus ad aquam venit: manifestatur, quia Joannes secundum aliquid noverat, secundum aliquid nondum noverat Dominum. Innotuit per columbam Dominus, non ei qui se non noverat; sed ei qui in eo aliquid noverat aliquid non noverat: Alind est enim baptizare per ministerium, aliud baptizare per potestatem. Baptisma enim tale est, qualis est ille, in cujus potestate datur; non qualis est ille per cujus ministerium datur. Ergo Baptisma Domini divinum, quia Dominus, Deus. Hic est, qui baptizat in Spiritu-Sancto.

15 In miraculis adorationis Regum & Christi baptismatis conveniunt AA. cuncti: variant vero in tempore prodigij conversionis aquæ in vinum: Ecclesiæque tribus his miraculis celebrat festivissimum diem. Augustin. de Tempor. ferm. 27. Maxim. in Domin. Epiphaniæ. Iud. 1. de Offic. Ecclesiast. cap. 27. & metricè S. Paulin. in Natal. 9. Felicitis, à v. 42.

Quo die Christi baptizatus?

Gesta Deo memori nobis recoluntur amore. Sic enim divina feruntur munera Christi: Ut veneranda dies cunctis, qua Virgine natus Pro cunctis hominem sumpsit Deus: atque deinde Quæ puerum stella duce, mystica dona ferentes, Suppliciter videre Magi: seu qua magis illum Jordanis trepidans lavit, tingente Joanne Sacramentem cunctas recreandis gentibus undas. Sive dies eadem magis illo sit sacra signo Quo primum Deus egit opus, cùm flumine verso

Paulia.

Permutavit aqua prædulcis nectare vini. Mariana in Diar. Vit. Christ. ann. 31. Castell. in Summar. Peregrinat. Adrichom. & Gislandis, afferunt die præsentis factum miraculum, sed non eodem anno, quo Christus baptismi lotus; cùm fuisset anno sequenti, eò quod jejunium, testimonium Joannis, vocatio discipulorum, & abitus in Galileam præcesserint; ut constat ex Evangelistis: quin locum habeat sententia præfata Epiphaniæ; vel quia hoc in die baptismi Christi non erit, vel conversio aquæ deficiet; sicque non tribus miraculis illustratus dies.

16 Baronius, Annal. 31. ann. Christ. num. 34. inficiatur hujusmodi miraculum factum 6. Januar. Epiphaniæ. loc. cit. asserit, sexagesimo die à Christi baptismi factas fuisse nuptias in Cana. Patet, ni fallor, ex chronotaxi. Isthoc enim die à prandio post baptismum secessit in desertum, ubi mansit

Non hodie.

per dies 40. die 7. *Januarij* coepit jejunium, finitum 15. *Februar.* (Alapid. in *Chron.* 10. & Adrichom. d. placet die 16. quia anni lunares, ut videbimus 16. *Februar. n. 5.*) redijt in Nazareth, quò aliquibus aridet baptizasse Matrem, & ibi mansit 15. dieb. Mox 56. dieb. à baptisinate, die scilicet primà Martij juxta Epiphan. d. testimonium perhibuit de eo Joannes, rogatus an ipse eiset Christus. Die seq. venit Jesus ad Joannem, qui iterum ostendit dicens: *Ecce Agnus Dei.* Unde Andreas, & alter Baptistæ discipulus (à nonnullis signatur Evangelista Joannes) Jesum statim secuti. Sequenti crastino, 4. nempe Martij Christi in Galilæa Philip-pum vocavit, præsentibus Andrea & Petro, adducto per fratrem ad Jesum. Inde die ter-tia ab adventu secundo salvatoris ad Joan-nem, cum quatuor discipulis & Nathanaë-le, Matreque Virgine conviva introivit ad nuptias in Cana Galilææ, factas 60. die à baptisino, nempe, 5. Martij. ubi factum pri-mum miraculum conversionis aquæ in vi-num. Ex quo patet; etsi presenti die hujus-modi miraculi memoria fiat; minimè fa-ctum temporis decursu eodem die quo Christus à Magis adoratus, & in Jordane lotus.

17 Baronius loc. præfat. causam osten-dit, cur Ecclesia miraculum celebret, quo die non contigerit. *Hac tria* (inquit) *ad ostensionem Christi facta dicuntur: non una eademque die singulis quibusque annis sunt peracta.* In Theophania Salvator manifestatus est Gentibus; Magis, illarum primitijs. In baptisinate Melsiam Deum-hominem of-tendit vox paterna: *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.* In Cana per miraculum discipulis manifestavit gloriam suam. Summa nostra felicitas in illius verte-batur cognitione. Quare ille, Joann. 17. 3. *Hec est* (dixit) *vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Jesum-Christum.* Propter hujusmodi notitiam tri-bus miraculis nobis objectam, Chrysoptom. Homil. in *Nativit. Domin.* Tom. 2. inquit: *Nonnulli putant, quod in Epiphanijs nascitur. Nos ergo dicimus, qui hodie Christus natus est, in Epiphanijs renatus.* Utrumque verum; quippe nobis, quasi non natus, ni nobis ostensus, & à nobis cognitus. Cunctis natus, sed Judæis quasi non natus; quia in propria venit & sui eum non receperunt. Alcim. Avit. *Geneseos, lib. 4. v. 569.* accinit:

Alcim. *Sic nescis Judæe fidem servare magistro,*
Avit. *Sic carnem dimissus amas, sic gratia nunquam*
Custodi vita, dominoque rependitur ulla.

18 Miraculum conversionis aquæ in

vinum (juxta lectionem Septuagint.) co-gitat Hieronymus in *Isai.* 9. 1. vaticina-tum à Propheta. *Primo tempore alleviata est terra Zabulon, &c. Septuagint. Velociter bibe, hoc primum bibe regio Zabulon: terra Neptalim & reliqui, qui juxta mare estis trans Jordanem Galilæa Gentium.* Hiero-nym. *Quod Jesus cum discipulis suis in Cana Galilæa, invitatus ad nuptias, primum ibi signum fecerit; aquas in vinum convertendo: unde dicitur: Hoc primum bibe. Assentit Deus Ecclesiæ celebritati hujus miraculi, ac tempori: equidem in eodem ipso die quo Ecclesia factum à Christo recolat, si-milia diversis partibus orbis mirificè facit.* Epiphanius quò dudum. *Post annos triginta (subdit) factum est primum miraculum in Cana Galilæa, quando aqua facta est vinum: quapropter etiam in multis locis usque in hunc diem hoc fit, quod tunc factum est divinum signum in testimonium incredulis; velut restantur in multis locis fontes ac fluvij in vinum conversi.* Cibyres quidem urbis Caria fons, qua hora hauserunt ministri, & ipse dixit: *Date Achitriclino. Testatur & in Gerasa Arabia fons similiter. Nos bibimus de Cibyres fonte: fratres verò nostri de eo, qui est in Gerasa in Martyrum templo. Sed & multi de Nilo in Ægypto hoc restantur. Quare in undecima Ty-bi apud Ægyptios (respondet 6. Januarij) omnes hauriunt aquam & reponunt, tum in ipsa Ægypto, tum in multis regionibus. Eadem referuntur à Bisciola, loc. infra citand. Signum ergo apud Ethnicos divinitatis fuit aquæ in vinum conversio. Nonnus Panopolit. 14. *Dionysiac. à v. 410.**

Deus festivo animo flumini affudit vini munus,

Profluvia inebriavit: mutatis verò fluctibus,

Spirabant nuper fusi vini benevolantes aura.

Ripa purpurabant. *Vah! Magnum miraculum.*

Novum vidi, & iniredibilem porum, mentem oblectantem.

Hic sentio imaginem celi, nectar Jovis.

Idem dicit de flumine Hydaspæ, *ibid. lib. 25. v. 278. & Ovid. 8. Metam. fab. 3.*

Interea quoties haustum cratera repleti, sponte sua, per seque vident succrescere vina:

Attoniti novitate pavent.

19 Alia diximus pridie, quippe signatè Nonis Januarij. figurantur. Videris, & etiam 22. Septembr. ubi plura sacrificulorum & diaboli embolia. Biscioli. Tom. 2. *Horar. Subsec. lib. 4. cap. 6. n. 6.* de cunctis relatis ac citatis, ait: *Non referenda ad Christi Do-*

Planè intelligas ea omnia virtute hujuscemodi Christi

Fontes & flumina in vinum conversa.

Nilus etiam

Nonn.

Et Hydaspis.

Ovid.

Christi ge-sta.

Christi miraculi facta esse. Anno ultimo Sal-vatoris prædicationis; astruit Reufner. ho-die electionem ac missionem 72. disci-pulorum; ex *Luc.* 10. à 1. Gislandis, ann. 31. qui 32. signat miraculum de multipli-catione septem panum in escam turbæ, quæ cum per triduum secuta fuerat: ex *Marc.* 8.

Triumphus Jul. Cæsaris.

20 Romæ dies fastus & ater K. R. & Gyrard. Ater, quia postridiè Nonas: fastus & fastus per tres triumphos Jul. Cæsaris (de quibus fusiis, 2. August.) per triduum; quos tristis egit, quia illi malum omen, apud ædem Fortunæ, triumphalis rhedæ axem confractum. *Primà die triumphus Cæsari omen adversum fuit. Axis enim currus triumphalis confractus est ad fanum Fortunæ; quod Lucullus excruxerat, ut alio opus fuerit ad triumphum.* Bulenger. de *Augurijs, cap. 14.* & Marlian. *cap. 15.* Sueton. in *Cæsare. cap. 37.* *Triumphus die* (inquit) *Velabrum prætervebens, penè Curru excussus est, axe diffracto: ascenditque Capitolium ad lumina, quadraginta elephantis dextrâ atque sinistra lychmicos gestantibus. Hinc post vehiculi casum, quoties confederet, incantatione utebatur.* Schild. hîc. & *Plin. 28. cap. 2.* *Post unum ancipitem vehiculi casum, carmine ter repetito securitatem aucupari solitum.* Idem apud *Buleng. Advers. Magos, lib. 2. cap. 15.* *Acceptit malum nonnunquam sinistrum omen in sellis. Quo die primum veste purpureâ processit, utque in sella aurea sedit, sacrificanti bis in exitis desuit cor: inquit Plin. 11. cap. 37.* *Renuit vehi equo illo famoso; propter pompam currus, in ampliorem triumphus ma-jestatem; qui ei natus Lustanian gerenti, cui gemina anteriorum pedum ungula; qui mox illum elatè admodum gestaret, reliquos recusaret: unde immodica de se sibi capit polliceri.* Rhodigin. 21. *cap. 24.* *Post de equo plura figmenta. Utebatur equo insigni, pedibus prope humanis, & in modum diguorum ungu-lis fissis* (ait in eo, *cap. 61.* Sueton.) *quem natum apud se, cum aruspices imperium orbis terra significare domino pronunciaissent, magnâ cura aluit: nec patientem sessoris alterius, pri-mus ascendit; cuius etiam instar pro eade Ven-neris Genitricis postea dedicavit.* Idem refert *Plin. 8. cap. 42.* *In triumpho Cæsaris sum-ma superbia & cænodoxia, luxus & fastus.* Sueton. *d. cap. 37.* & *Appian. 2. Bell. Civil. E Capitolio transivit in templum Her-culis, quò triumphalis coena parata, regia & exquisita.* Athen. 4. *n. 15.* *Cænis tri-umphalibus Cæsaris Dictatoris C. Hirius sex mil-lia numero murenarum murò appendit.* *Plin. 9. cap. 55.* & *M. Varr. 3. cap. ult.* *Amplio-*

Equus ejus.

Cæna tri-umphalis.

ra refert Alex. Neapol. 6. *cap. 6.* *Præter obsonia apparatusissima* (inquit) *uno die in duo-bus & viginti mollibus tricliniorum instructis, pa-ratisque mensis epulum regali magnificentia, ac vini Falerni amphoras centum, & Chij cados centum, populo dedisse fertur; ubi sex mura-narum millia unâ coenâ exhibuit.* Eadem *Plu-tarch. in Cæsar. & Plin. 14. cap. 15.*

21 Decursu temporis eodem die Au-gustus tres egit triumphos. Alex. Neapo-lit. 6. *cap. 6.* *Curules triumphos egit, continuo triduo.* Sueton. in eo, *cap. 22.* *Alludit Virgil. 8. Æneid. à v. 714.*

At Cæsar triplici introitus Romana triumpho Mœnia, Dijs Italum votum immortale sa-crabat.

Vellejus refert, & alij plures, ex *Dione lib. 51.* *Curru aurato sublimis, ac ornatu hu-mano augustior, quatuor insignibus equis altior & magnificentior vehebatur.* Alexand. d. ubi *Tiraquell. Tres Augustus* (inquit) *habuit tri-umphos: nam primo die triumphavit exercitus, qui Antonium vicerat: secundo, qui Dalma-tas vicerat: tertio, ipse cum Alexandrino est ingressus triumpho.* Liplius in loc. cit. *Sueton. & 1. Elector. cap. 20.* *autumat triumphos factos; primò, devicto Antonio & Cleo-patrâ, secundo, superatis in Hispania Can-tabris: tertio anno 41. Imperij, toto or-be Romanis subiecto; pace terrâ mari-que.* Hinc *Elias Reufner. inquit: Augu-sti triumphus, Janum claudens. Pontanus suffragatur, in illud Virgil. 1. Æneid. v. 298.*

Claudemur belli porta. Idem *Beyerl.* Sic ter probat Liplius, ab Augusto clausum Ja-ni templum. Non quod tertius cluserat, ut *Uvolfang.* *Lazius cogitavit* (vide dicta die 1. n. 8.) *equidem Sueton. d. Janum Quirinum* (ait) *semel atque iterum à condita urbe memoriam ante suam clausum, in multo brevioris temporis spatio, terrâ marique pace partâ, ter clusit.* *Regereimus denuò die 13. n. 4.* *Nonnulli triumphos relatos Augusti Cæsaris signant per triduum, à 6. August. uti videbimus.*

22 Inter Athenienses *Hephestia, sive Vulcanalia, per triduum; in quibus ludus ex certamine lampadum.* *Meurf. de Popul. Attic. & Græc. feriat.* sicut in Panathe-neis & Prometheis, juventus cursu cer-tamina celebrabat. *Primus facem tollebat, deinde tradebat sequenti, tertio secundus, & sic de omnibus, donec currentium im-pleretur numerus.* *Pfellus in Physic. lib. 5. Varro de Re rustic. 3. cap. 16.* *Aristotel. 5. Physic. cap. 14.* & *Cornut. in illud Perij, Satyr. 6. v. 61.*

Qui prior es, cur me in decursu lampada poscis?

Triumphus Augusti Cæsaris.

Virgil.

Ter clausi Jani templum.

Hephestia, Vulcanalia

Perfusus Lu-

Ludicrum totum, igitur theatri risus, ex eo quod cursores in ludo non current, sed potius & lento gradu ambularent; ne lampas impulsio aere extingueretur violento pernicii motu. Praemium coena victori. Plus in ludo succi habet allegoria, quam scena. Hoc etiam die signatur statua erecta Cassandrea, cujus simulacrum Alexandriae colebatur. *K. Graec.* Error manifestus, quippe imago Cassandreae non Alexandriae dicata, sed sub nomine Alexandriae, in Leuctra civitate, apud Spartanos. *Edesibi erecta est Cassandrea, Priami filii; cujus simulacrum ab incolis Alexandria nomine collitur: ait Pausan. cap. 109. & cap. 102. Amylae Alexandriae templum & simulacrum. Alexandriam, Cassandram Priami filiam esse dicunt.* Fuit Nates (a Gyrard. Dialog. 2. de Poetar. histor. in fin. Sibylla dicitur) ex quo infantem dormientem in templo Apollinis Tymbraei, cum Heleno eius fratre, ibi serpentes mulcebant, fenforia circumlambentes absque ulla laesione. *Coel. Rhodig. 24. cap. 6.* Fuit praestantissima forma. *Homer. 13. Iliad. v. 364.* propter quam ab Apolline dignata vaticinandi dono: at cum illa illi fucum fecisset: donum irritum fecit, addita Cassandreae Oraculis lege; ut nemo illis crederet (ut contigit in ortu fratris Paridis, & equo Epei. *Hygin. Fab. 93. Apollodor. 3. n. 5. Propert. 3. Eleg. 13. a. v. 61.*) immo insana haberetur, & furibunda. *Senec. in Agamemnon. v. ult. hic Delr. & in Troad. v. 35. ad illud: Credi, Deo verante.* Unde ipsa clamabat civibus, dolo praenunciato, victis, apud Plutarch. in *Preceptis Politic.*

Vatem voluit frustra sanè esse me Deus, Quando ante cladem sum nominata insana: Calamitate accepta, nunc sapiens vocor.

23 Desponsata fuit Coroebo, qui interfectus a Neoptolemo, dum veniret ad nuptias. *Pausan. cap. 344.* Expugnata Trojae urbe, in aram Minervae Iliensis confugit; a cujus ara Ajax Oilei divellit (dicit idem, *cap. 167. & 343.*) ac vitia vit, ob cuius facinus tot mala Achivi perpessi. *Ibid. cap. 14.* De Ajacis dracone, quo utebatur uti cane, dicemus *Isagog. Decembr. n. 18.* Pro expiatione, ut iusserat Oraculum Delphicum, quotannis Locri ad placandam Trojanam Palladem, quousque mille complerentur; mittebant sortito Trojam duas virgines, quas Teucris jugulabant, & jugulatas agrestibus & sterilibus lignis comburebant. Ita Timaeus Locrus, 2. *Histor. & Delr. in Agamemnon. tragoedia; v. 540.* Meminit Plutarchus, de *Sera Numin. vindict.* In foemina sum Troadum sorte Cassandra contigit Aga-

Statua Cassandreae.

Signum

Fuit Sibylla.

Non vates habita in oraculis, sed furibunda.

Plutarch.

Flagitium Ajacis Oilei.

Supplicium, ex virgibus locrensis.

memnoni (prius relicta in templo meditante Arca, in qua inclusum Liberi Patris signum, a Jove Dardano datum, ex cujus aspectu quilibet agitabatur insania, ut contigit Euripilo, de quo, 3. *Decembr.*) ex qua habuit Telemantum & Pelopem, quos Aegyptus jugulavit ad tumultum genitricis, inter Mycenae & Amycleam. *Pausan. cap. 59.* Mirum refertur de Cassandra templo post apothosium in Numen, de quo fusa in ea Lycophron. *Juxta Salpem paludem, & oppidum Dardanium (inquit Nicol. Leonicus, 3. Var. histor. cap. 43.) quaequam si accolarum virgo, virginis amore, nuptialibus renuncians votis, sive ob oris deformitatem, sive alia causa, perosa virgo confugerit, Cassandra erat; & inde illam abstrahi iuvantem pro summo habebatur sceleris: quae quidem postmodum deorsis criminibus, & pullas induta tunicas, faciemque quibusdam coloribus delimita, quo turpior videretur, per omnem gratem virgo perseveranter manebat.* Idem referunt *Majol. Tom. 2. Colloq. 2. Gyrard. Syntagm. 4. n. 26. & Coel. Rhodig. 14. cap. 1.*

Arca Cassandreae cum simulacro Liberi Patris.

Mors & monumentum.

Templum.

Pamylia.

Pammelia.

Canopus.

DIES VII. JANUAR.

1 Grad. 17. Solis in Capricorno, VII. Id. qui putealis. Dariot, sed a Firmico notatur infelix, eo quod influat in uxorum necem, & interficientium supplicium publicum. *Fundus Vasis mane occidit. Junctin. K. A. Septentriones & Aquilo vehementer flant.* *Protom. Vir cynocephalus: id est, capite canino.* *Sphaer. Arab. Anno 15. regni Saul, & 4. a victoria Davidis de Goliath, cum hic illum fugisset, ne occideretur, ut Rex iusserat, uti dicemus, 8. Novembr. n. 2.*

con-

confugit ad Samuelem in Ramatha, a qua urbe discedentes processerunt in locum proximum fertilem, nomine Najoth, quod tunc debebant. In Rege, possessio a daemone, odio implacabili flagrante, haud quievit etiam in absentem furor: quare ut cognovit, quod David cum Samuele degeret; statim in necem quaesivit. Misit itaque listores ut illum raperent: sed qui missi, divino afflato Spiritu ut in cuneum pervenerunt Prophetarum, obliti committi ab improbo Rege muneris, inter illos laudes Domino canebant; quod alijs super alios supervenientibus ita accidit. Rescivit Rex & magnopere excanduit frendens, properansque arreptus pervenit in cisternam Socho, de qua Adrichom. in *Juda. n. 227.* Quod apparitoribus, accidit ipsi Regi furenti, cum impatiens propter indignationem in Najoth cucurrisset. Tunc in concinendis Dei laudibus longius quam milites missi, commotus spiritu visus est: non enim uti cum electus a Domino fuit in Regem, inter prophetas plaudebat; sed quasi extra se tota die illa & nocte, posuit vestem, cultumque regium, uti signum deponendi mox cum vita abominabili, regni. *Reuclin. ex 1. Reg. 20. a. 1. & Joseph. 6. Antiq. cap. 14.* Qualis ejus propheta, dicemus 7. *Novembr. n. 2.* Reliqua postredie, n. 1.

2 Postquam Zacharias impietate patrum suorum impeditus est, ne itatim mortem Jeroboami ascenderet in thronum Israel, & post octennium ejus factio praevaleat (ut observat *Genebrard. Ann. 3390.*) & vix sedisset in solio, quippe principatu sex per mentes duntaxat potitus; regno & vita privatur (impleto sermone Domini, de regno in domo Jehu usque ad quartam generationem. 4. *Reg. 10. 30. & 15. 12.*) a Sello publico, qui pridem in coronam Zachariae rivalis. *At ab uno e suis purpuratis per dolum occiditur (inquit Joseph. 9. Antiq. cap. 11.) sed trigesimo post die male partum regnum male perdidit: igitur Praefectus militiae Zachariae, Manahem nomine, qui ad Thersam erat cum exercitu, quippe necdum subdita Zachariae praefactionibus; cum regis copijs aggressus Sella, in Samaria confecit, simulque imperium invasit; in quo omnino crudelis. Thersa eum Regem abnuens clausit ostia: ultorque dirisime in cives pertravit, quae vel barbarus horret. 4. *Reg. 15. a. 16. Nec minor fuit (subdit Joseph. d.) postea toto decennio, quo Israhelis praefuit. Timebat se timentes, quippe lubricum & ludicrum imperium sultum sanguine: quapropter insidias suspicans, & simul cavens, Regem Assyriorum Phul vocavit in auxilium,**

Saul propheta.

Occiditur a Sello Zacharias Rex Israel.

Occisus a Manahem, qui regnat tyrannice, vocato in auxilium Phul, Rege Assyriorum.

Quo tribuo?

Jesus Sacerdos occiditur in templo a fratre.

Judei amittunt privilegia.

Quis Bagosae?

Darium seu Artaxerxes Nothus interfectus.

cui promissit auspicii quotannis mille talenta argenti, quo Manahenis firmabatur regnum. Hanc ut conficeret summam, quinquaginta siclos argenti in ditiorum singula capita indixit. Ubi *supr. v. 19.* Hic Phul primus fuit, qui ausus ex Assyrijs Principibus transire ultra Euphratem. Diviserat enim Monarchiam incendio Sardanapalo, cum Arbace; cui dedit Mediam & Perliam, sibi servans Babyloniam & Assyriam, uti dicemus 15. *Jun. a. n. 7.* Quo intuitu recedens, denuo venit in terram Israel, videtis 22. *Maij, a. n. 3.*

3 Hac etiam die (tempus variè a Chronicis signatur, quippe cum non constet ex sacra pagina, uniusquisque in suo sentu abundat; ut videri licet, apud *Torniell. Ann. 3690. n. 3.*) Judaei privilegia sua amiserunt, impetrata a Regibus Periarum per Esdram & Nehemiam; ob templum sacrum pollutum a Sacerdote Summo, cui incumbebat Sanctuarij amplissima reverentia. *Reuchlin. Causa sacrilegij fuit nex Jesu, illata a fratre Joanne seu Jonathan Pontifice, eo quod fretus favore Bagosae Artaxerxis copiarum imperatoris, qui promiserat Jesu Pontificatum fratris; in hunc potestatem sibi arrogans, insurrexit, ortu gravi altercatione, & intra templum. Insolentia fratris ita Jonathan commovit in iram, ut mortem non intendens ictu, inferret cum suis, & cadaver intra templi claustra absconderet. Accurrit Bagosae continuò in templum, a quo per Sacerdotes arceretur; sed vi ingreditur: vioque amici cadavere, exprobrans templi irreverentiam, fratrisque & iram & audaciam; tributa Judaeis imposuit, ademptis, quae Reges Periarum e suo arario pro templi victimis dari iusserat (1. *Esdr. 6. a. 9. & 7. 20.*) quae multa per septennium Judaeis imposita, ut ait *Joseph. 11. Antiq. cap. 7.* Dolentibus ex corde viris de religione ac rebus Judaicis benemeritis. Unde *Rab. Abraham in Cabal. & Genebr. Ann. 3760.* inquirunt: *Tempore quo Alexander Magnus Jerusalem adijt; moriuntur Esdras, Nehemias, Zacharias, Aggeus & Malachias. Dicemus etiam 25. Septembr. n. 5.**

4 Ausus Bagosae tribuitur ejus potentia, quae quidem magna, cum ad nutum deponeret, & assumeret in thronum Periarum, quem volebat. Non Persa, sed Aegyptius erat, qui namque cum videret Darium Nothum in recuperatione Aegypti, quae a Persis desciverat, sacra Aegyptiorum iridere, igitur prorsum ridicula; indignatus, contumeliam gentis suae & Numinum, morte Regis ultus est. Ita *Sulpitius, in Histor. lib. 2. Astruit etiam*